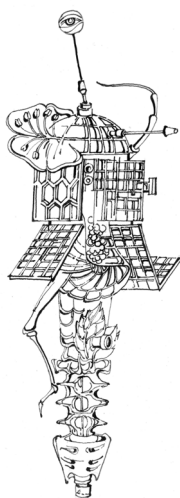

SOMOGYI BALÁZS

WALLINGFORDI MAGYAR HÁZ, CONNECTICUTI MAGYAR KULTÚRSZÖVETSÉG

**Célunkat
a szórványmagyarság
támogatása
és a megmaradás
elősegítésével
kapcsolatos
próbálkozások
határozták meg.**

■ Az Egyesült Államok légierije kötelékében le-
szolgált két évet követően, 1969-ben visszatértünk
New Yorkba. Itt fejeztem be az ortopéd-szakorvosi
kiképzést. Connecticut mindig vonzott bennünket,
és úgy döntöttünk, hogy ott fogunk véglegesen le-
telepedni. Egy kisvárosban, Cheshire-ben találtuk
meg azokat a körülményeket, amelyek teljes mér-
tékben kielégítőknek bizonyultak számunkra. Ma-
gától értetődően azonnal bekapcsolódtunk a kör-
nyék „magyar” életébe. Ez akkoriban a Magyar Ol-
vasókör és a Wallingfordi Magyar Ház programjai-
ban való részvételt jelentette. Ugyanakkor csatla-
koztunk a helyi Magyar Református Egyházzal is.

Wallingford városkája fontos magyar központ-
tá alakult a tizenkilencedik század végétől kezdő-
dően, de az elkövetkező időszakban – sajnálatos
módon – erősen megcsappant az itt élő magyarok
száma. A drasztikus demográfiai változások követ-
keztében a Magyar Katolikus Templom és a Baptis-
ta Egyház bezárta kapuit. A helyi Református
Egyház is komoly egzisztenciális gondokkal
küszködött, de – miután kivált a magyar vezetés
alatt működő Kálvin Zsinatból –, a United Church
of Christ tagjaként – átvészelte a viharos időket.

A Wallingfordi Magyar Házat – amely 1918-
ban nyitotta meg kapuit – színes és változékony si-
kerű múlttal a háta mögött a hatvanas-hetvenes
éveket követően érték el a kiöregedés, az apátia
szimptomái; olyannyira, hogy 2006-ban a tagság
meghozta az épület eladásával kapcsolatos dön-
tést. És akkor, csodák csodájára, megjelent egy
csoport magyar, elsősorban Hartford környékéről
– ők többnyire erdélyi kötődéssel rendelkeztek.
Ez a csoport úgy érezte, és ezt vallotta is, hogy a

Wallingfordi Magyar Háza továbbra is fontos feladat vár, és ez számukra és gyermekeik számára egyaránt nagyjelentőségű. A tagság napokon belül négyszeresére növekedett; és a Ház eladásával kapcsolatos határozatot rövid időn belül – természetesen a törvényes előírásoknak megfelelően – visszavontuk. Kezdetét vette a Wallingfordi Magyar Ház megújulásának, másodvirágzásának reménykeltően izgalmas korszaka. Túlzás lenne azt állítani, hogy az elkövetkező évek folyamán nem következett be valamelyes visszaesés, de bátran elmondhatjuk, hogy a Ház további fennmaradása biztosítottnak látszik.

A már említett olvasókörről mindenekelőtt azt kell elmondanom, hogy a Connecticuti Magyar Kultúrszövetség (Hungarian Cultural Society of Connecticut, HCSC) előfutára volt. Csoportunkat 1986-ban jegyeztettük be, egy évtizeddel később pedig elnyertük az adómentességi (501C3) státust. Célunkat a szórványmagyarság támogatása és a megmaradás elősegítésével kapcsolatos próbálkozások határozták meg. Támogattuk erdélyi és partiumbeli középiskolák és főiskolák tatarozási, építkezési munkálatait, megindítottuk a parabolaantenna mozgalmat, és biztosítottuk a Marosvásárhelyi Teleki–Bolyai Könyvtár operatív költségeinek jelentős hányadát. Sokat tanultunk mindebből, és az időnként, elkerülhetetlennek tűnő csalódásainkból levontuk a megfelelő következtetéseket. Tíz évvel ezelőtt rátaláltunk arra a támogatási formára, amelyben nem csalódtunk, és amelyre, úgy gondolom, valóban büszkék lehetünk, és büszkék is vagyunk. Beindítottunk egy ösztöndíjrendszert, amely öt magyar nyelvű erdélyi és partiumbeli középiskola húsz-húsz diákjának, tehát összesen, száz magyar fiatalnak, biztosít ösztöndíjat évente. Az ösztöndíj-rendszer fenntartását elsősorban évi jótékonyági gálaestünk jövedelméből biztosítjuk. Fizetett képviselőnk – egy Erdélyben élő nyugalmazott tanárnő – ellenőrzi az ösztöndíjakal és a diákokkal kapcsolatos fejleményeket. Rendszeresen kapunk jelentéseket tőle, az iskolák igazgatóitól és maguktól a fiataloktól. Felemelő és elkötelezettségünket megerősítő tapasztalat azt hallanunk a támogatott diákoktól, hogy segítségünk nélkül számos esetben nem volna lehetőségük az iskolák látogatására.

És most ugorjunk vissza ismét Wallingfordra... A HCSC céljaul tűzte ki azt is, hogy támogatja a környék magyar jellegű próbálkozásait. Örömmel jelenthetem, hogy igyekezetünk sikeresnek bizonyult. Immár három éve működik a Magyar Iskola a Wallingfordi Református Templom épületében. Jelenleg mintegy harminc kisdiaák látogatja az osztályokat, amelyeknek keretében elsajátítják a magyar írást-olvasást, történelmi és néprajzi alapismereteket szereznek. A református templom adott szállást a Wallingfordi Magyar Könyvtárnak is, amelyik több ezer kötetet várja a könyvbarátokat. Büszkén jelenthetem azt is, hogy a Wallingfordi Magyar Klub, a HCSC pártolásával „örökbe fogadta” az első connecticuti Magyar Cserkészcsapatot, amelyet Beodray Ferenc Cserkészcsapatnak neveznek – egy, a kiscserkészek nevelésére elkötelezett clevelandi cserkésztsízt emlékére és tiszteletére. 2013. október 27-én ünnepélyes keretek között – a magyar diplomácia képviselői és helyi amerikai politikusok jelenlétében – felavattuk Connecticut legújabb (sorrendben második) magyar emlékművét. Az elsőt, egy 1956-os szobrot, 1976-ban avatták fel Norwalk városában, majd 2012 márciusában – jelentős renoválást követően ismét. A Wallingfordi Emlékmű költségeit önkéntes hozzájárulásokból és a szobor körül elhelyezett emléktárgyak jövedelméből biztosítottuk. Nagy örömet és megkönnyebbülést jelent számunkra az a tudat, hogy az emlékművel kapcsolatban nem terheli anyagi teher a Wallingfordi Magyar Házat.

A Connecticuti Magyar Kultúrszövetség és a Wallingfordi Magyar Klub évi programjai színesek, változatosak, és megfelelőképpen kiegészítik egymást. Az elmúlt tizenkét hónap folyamán a HCSC tagsága beszámolókat hallott a magyar diplomácia próbálkozásairól, a trianoni békeszerződés nyugati értelmezéséről, irodalmunk ze-

nei háttéréről és a török étrend magyar táplálkozásra vonatkozó hatásairól – hogy csak pár eseményt említsek. Turek Miklós József Attilát személyesítette meg egy irodalmi „verses színházi” esemény keretében. Részt vettünk egy közös „török” vacsorán, amely Labody György előadását követte. Megtartottuk az évente esedékes *Kedvenc Zenei Szemelvények és Kedvenc Verseink* elnevezésű összejöveteleinket is.

A Wallingfordi Magyar Klub megrendezte a nagy népszerűséget élvező székely bált, a Katalin- és Erzsébet-bált és a viharosan sikeres szilveszterest, majd megtartotta *Gyere velem a Hargitára* elnevezésű tavaszi multságát. Sikereseknek bizonyultak a Meszecsinka és Kormorán Együttesek, a Rajkó Együttes és Balogh Kálmán zenekarának fellépései is. Szeptember 7-re tervezzük az Első Magyar Fesztivált Wallingfordban azzal a céllal, hogy hatásosan bemutassuk kulturális örökségünk jellegzetességeit a környék és Connecticut állampolgárainak. A fesztivál előkészítésében döntően fontos szerepet játszott és játszik Dobri Kata, a Körösi Csoma Sándor Program Wallingfordba irányított ösztöndíjasa, akinek kezdeményezőkétségét és a munkaiigényes feladatok iránti elkötelezettségét megtanultuk értékelni és csodálni. 2015. február 28-án a Wallingfordi szimfonikusok *Magyar hangverseny*-nyel jelentkeznek, amelyre mozgósítjuk Connecticut állam magyarságát.

